

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Ice Mountain Ibiza, SL

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »ocean ibiza« — registreringsansøgning nr. 10 610 525

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2207/2013-1)

Påstande

- Afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 2207/2013-1 annulleres, hvorved indsigelsen rejst af Marbella Atlantic Ocean Club, SL forkastes, og EF-varemærkeansøgning nr. 10 610 525 »ocean ibiza« (sammensat varemærke) i klasse 41 imødekommes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder alle de omkostninger, der er afholdt til dato i sagen for indsigelsesafdelingen og Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret, som har ført til dette søgsmål.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Appel iværksat den 11. januar 2015 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 11. november 2014 i sag F-52/11, De Nicola mod EIB

(Sag T-10/15 P)

(2015/C 073/60)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: C. De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt påstand om, at den appellerede dom delvis ændres, og at domskonklusionens punkt 2 og 3 samt dommens præmis 5, 7, 14, 16-21, 24-27, 29, 32, 35-37, 39-43, 46-55, 57-59, 62-66, 68, 69, 73, 74, 76, 77, 87-91, 93, 95-100, 103, 106, 107, 109-112, 117, 120, 124, 142, 144, 145, 148-153, 161-170, 175-182 og 184-193 ophæves. Sagen hjemvises til en anden afdeling ved Personaleretten med henblik på, at den i en anden sammensætning efter foranstaltningen af bevisoptagelsen på ny træffer afgørelse om de ophævede præmisser. Appellanten forbeholder sig retten til at fremlægge alle former for bevismateriale direkte og/eller på anden vis, som er relevant i forhold til de argumenter, som modparten fremfører til sit forsvar, herunder alle de dokumenter, som måtte være nødvendige med henblik på tilbagevisning af modpartens argumenter. Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

1. Manglende begrundelse for så vist angår den anfægtede afgørelse.
2. Hvad angår annullation af de dokumenter, der under alle omstændigheder er konnekse, og de af undersøgelseskomitéen anvendte dokumenter, anfægtes afgørelsen om at afvise sagen, henset til at påstanden præcist vedrørte alle de unødvendige akter, som undersøgelseskomitéen har anvendt.
3. Hvad angår påstanden om, at det fastslås, at der foreligger psykisk chikane, anfægter appellanten Personalerettens afgørelse, henset til, at der er tale om en kunstig begrundelse, eftersom konstateringen af den overtrædelse, der er begået mod appellanten, hverken udgør et påbud til banken eller en principklæring.
4. Hvad angår påstanden om, at den psykiske chikane bringes til ophør, gør appellanten gældende, at det påståede forbud mod påbud ikke kan være absolut, eftersom det nødvendigvis bør hæves i forbindelse med handlinger, som har til hensigt at krænke en persons værdighed eller grundlæggende rettigheder.
5. Hvad angår påstanden om erstatning for den skade, der er lidt som følge af den psykiske chikane, understreges det dels, at Personaleretten tilbagekaldte sin anmodning til undersøgelsesudvalget, dels at EIB ikke skal foretage sig noget, eftersom der ikke er afsagt nogen dom i denne retning, og fordi undersøgelsesudvalgets afgørelse ikke er forpligtende, ikke er bindende og heller ikke udgør et processuelt krav.
6. Hvad angår påstanden om erstatning af den skade, som er sket, gør appellanten gældende, at Personaleretten fejlagtigt har kritiseret ham for ikke at have præciseret, hvilke retlige fejl der er tale om, og anfægter betalingen af og begrundelsen for erstatningen på 3 000 EUR.